

บทเรียนชุด “Turning Point”

ตอนที่ 1 เชื้อความคิด 3 อย่าง

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อรู้และเข้าใจวิธีคิด 3 อย่างที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเราจะตอบสนองต่อปัญหาด้วยการใช้ความคิดที่ถูกต้อง อันจะทำให้เราพบชัยชนะในการเผชิญปัญหานั้น ๆ

◆ ภารกิจหลักของคริสเตียนคือ ทำลายกิจการของมาร ◆

“พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้คือ เพื่อทรงทำลายกิจการของมาร” 1 ยอห์น 3:8

- เมื่อเราทำตามนำพระทัยของพระเจ้า เราก็กำลั้มนำความจริงของพระเจ้ามาปะทะกับกิจการของซาตาน
  - ซึ่งสิ่งนี้เกิดขึ้นได้ก็โดยการอธิษฐานและการเชื่อฟังอย่างเด็ดเดี่ยวเท่านั้น
- เราต้องรู้ว่า เราเป็นผู้ชนะ เราไม่ใช่ผู้แพ้
  - นี่คือนิยามชีวิตปรกติของเราที่เป็นลูกของพระเจ้า

ผู้สอน : แบ่งปันตัวอย่างหรือประสบการณ์ที่เราทำลายกิจการของมารในชีวิตของเรา

◆ เราต้องเปลี่ยนแปลงความคิดให้เป็นไปตามมุมมองของพระเจ้า ◆

“พิภพเอ๋ย จงฟังเถิด ดูเถิด เรากำลั้มนำความร้ายมาเหนือชนชาตินี้ คือผลแห่งกลอุบายของเขา เพราะเขามีได้เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ส่วนพระธรรมของเรานั้นเขาปฏิเสธเสีย” เยเรมีย์ 6:19

- ที่เรามีชีวิตที่พ่ายแพ้เพราะเราคิดแบบโลก คือ ความพ่ายแพ้
- เราต้องเปลี่ยนความคิดของเราให้เป็นแบบพระเจ้า
- การเปลี่ยนแปลงความคิดของเรา หมายถึงการที่เราเรียนรู้จักสิ่งที่มาจากสวรรค์และเห็นด้วยกับสิ่งที่มาจากสวรรค์นั้น

ผู้สอน : แบ่งปันความคิดแบบผิด ๆ เปรียบเทียบกับความคิดตามพระคัมภีร์ที่เป็นประสบการณ์ของเราที่เราได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระวจนะของพระเจ้า

**"แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนเชื้อ ซึ่ง...เอามาเจือลงในแป้ง...
จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด" มัทธิว 13:33**

**“ฝ่ายเหล่าสาวกลืมเอาขนมปังไป
และในเรือเขามีขนมปังอยู่ก้อนเดียวเท่านั้น.. พระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกว่า
‘จงสังเกตและระวังเชื้อแห่งพวกฟาริสีและเชื้อแห่งเฮโรดให้ดี’..
พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ‘พวกท่านยังไม่เข้าใจหรือ’”** มาระโก 8:13-21

- เชื้อเป็นภาพของอิทธิพลในความคิดของเรา
  - ถ้าเชื้อที่เราเป็นเชื้อแห่งแผ่นดินสวรรค์ ความเป็นจริงของแผ่นดินสวรรค์ก็จะเปิดเผยออก
  - แต่ถ้าเชื้อที่เราเป็นเชื้อของเฮโรดหรือของฟาริสี มันก็จะขัดขวางแผ่นดินของพระเจ้า

เชื้อความคิด 3 อย่าง

1. เชื้อแห่งเฮโรด

- เชื้อแห่งเฮโรดคือ อิทธิพลแบบคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า ซึ่งมีพื้นฐานอยู่ที่กำลังของมนุษย์และระบบที่พึ่งพามนุษย์
- คนเหล่านี้เชื่อพระเจ้าในทางทฤษฎี แต่จะไม่เชื่อพระเจ้าในทางปฏิบัติ
- เขาไม่ได้บอกว่าไม่มีพระเจ้า เขามีหลักข้อเชื่อ แต่เมื่อเจอปัญหาเขาไม่คิดถึงพระเจ้า

ผู้สอน : ยกตัวอย่างเชื้อของเฮโรดจากประสบการณ์ของเรา

---

2. เชื่อแห่งฟาริสี

- มันเป็นระบบศาสนา
- เขาจะยอมรับพระเจ้าในทางทฤษฎีแต่ไม่รับพระเจ้าในประสบการณ์หรือฤทธิ์เดช
- พวกเขายืนยันให้เราอธิษฐาน แต่ก็ยืนยันว่า เราอย่าไปหวังว่าพระเจ้าจะทรงให้คำตอบ
- เขารู้จักพระเจ้าเพียงรูปแบบ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ (มาระโก6)

ผู้สอน : แบ่งปัน ยกตัวอย่างเชื่อของฟาริสีจากประสบการณ์ของเรา

3.) เชื่อแห่งแผ่นดินสวรรค์

“มิตรภาพของพระเจ้ามีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์ทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น” สดุดี 25:14

- คนที่มีเชื่อแห่งแผ่นดินสวรรค์ จะเป็นคนดำเนินชีวิตด้วยความยำเกรงพระเจ้า
- เมื่อเรามีประสบการณ์กับพระเจ้า หรือการอัศจรรย์กับพระเจ้า เราไม่ควรจะกลับไปสู่มิติเดิมที่ไม่มีพระเจ้า ไม่มีการอัศจรรย์
- ถ้าเราทำเช่นนั้น คือกลับไปหาความสงสัยเดิม การบ่น เราก็ไม่ได้ประสบการณ์นั้นส่งผลต่อวิถีคิดของเราเลย
- ความผิดพลาดที่ใหญ่ที่สุดของเหล่าสาวกคือ พวกเขากลัว ซึ่งมันขัดแย้งกับการอัศจรรย์ที่เขาเพิ่งเห็นมา

“อย่างนั้นแหละ ท่านทั้งหลายทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นหมันไป เพราะเห็นแก่คำสอนของพวกท่าน” มัทธิว 15:6

- แทนที่จะฟังพระวจนะของพระเจ้าที่ใหม่สด เขากลับไปหาธรรมเนียมปฏิบัติอันเดิม ฤทธิ์เดชของพระเจื่อก็ถูกตัดขาดออกไปทันที

ผู้สอน : แบ่งปันประสบการณ์เชื่อแห่งแผ่นดินสวรรค์ที่เกิดผลในชีวิตของเรา

◆ ขบวนการเปลี่ยนแปลงความคิด ◆

พระเยซูคริสต์ว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

มัทธิว 4:17

- การเปลี่ยนแปลงความคิดเริ่มต้นด้วยการกลับใจใหม่
- การกลับใจใหม่หมายถึง การกลับไปสู่มุมมองของพระเจ้าต่อความจริง และการกลับใจนี้ส่งผลต่อทุกส่วนในชีวิตของเราด้วย
- เมื่อเราเผชิญปัญหา เราต้องตอบสนองด้วยความเชื่อ
  - ให้ความคิดของเราถูกต้องกับพระเจ้า
  - และความคิดที่ถูกต้องมาจากพระวจนะของพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น

1. ปัญหาความเครียด

- “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณ แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจ และความคิดของท่าน ไว้ในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 4:6-7

2. ปัญหาการเงิน

- “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ‘จงนำทองคำเต็มขนาดมาไว้ในคลัง.... จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูทีหรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่’” มาลาคี 4:10
- “เหล่าสิ่งห้หนุ่มยังขาดแคลนและทิวไทย แต่บรรดาผู้ที่แสวงพระเจ้า ไม่ขาดของดีใด ๆ” สดุดี 34:10

3. ต้องการความสำเร็จในชีวิต

- “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะมีผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้ว ท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” ยอห์น 15:5

ผู้สอน : แบ่งปันประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงความคิดและทำให้เกิดการเกิดผลในชีวิตของตัวเอง

คำถามเพื่อการอภิปราย

ให้พิจารณาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่า

1. ได้ให้ความคิดแห่งแผ่นดินสวรรค์กับเราอย่างไรบ้าง?
2. เป็นพยานถึงการที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สำเร็จในชีวิตของเรา
  - “แต่ความปีติยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ในพระธรรมของพระเจ้า เขาภาวนาพระธรรมของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็ไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จำเริญขึ้น” สดุดี 1:2-3
  - “แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธรรพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์” สดุดี 23:4
  - “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ‘จงนำทศวงศ์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง.... จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูที่หรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่’” มาลาคีย์ 4:10
  - “เหล่าสิ่งห่มยังขาดแคลนและหิวโหย แต่บรรดาผู้ที่แสวงพระเจ้าไม่ขาดของดีใด ๆ” สดุดี 34:10
  - “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้ว ท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” ยอห์น 15:5

บทเรียนชุด Turning Point

ตอนที่ 2 “พระเจ้าทรงกำหนดให้เราครอบครอง”

เป้าหมายบทเรียน

ให้เราเข้าใจ พระเจ้าได้ให้ฤทธิ์อำนาจกับเราในการปกครองแผ่นดินโลกนี้ เพื่อเราจะสามารถครอบครองได้ด้วยความมั่นใจ

◆ คำสั่งแรกที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ ◆

“จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน
จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ
กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน” ปฐมกาล 1:28

- ในปฐมกาลบทที่ 1 โลกไม่ได้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์แบบ แต่อยู่ใต้อิทธิพลของซาตาน
- และพระเจ้าจะจัดการเรื่องนี้โดยทรงเลือกที่จะปราบความมืดผ่านทางสิทธิอำนาจของผู้ที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์ คือมนุษย์

คำถาม : พระเจ้าได้ทรงเลือกที่จะใช้ใครในการจัดการความมืดในโลกนี้?

◆ วิธีการแทรกแซงของซาตานในสวนเอเดน ◆

“มันถามหญิงนั้นว่า จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า
'อย่ากินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนี้' ” ปฐมกาล 3:1

- ซาตานมันไม่มีอำนาจปกครองที่สวนเอเดน มนุษย์ต่างหากที่มีอำนาจปกครอง
  - แต่สิทธิอำนาจที่พระเจ้าให้กับเราในการปกครองแผ่นดินนั้น ถูกยึดไปเสียแล้วเมื่อมนุษย์ทำบาปโดยการกินผลไม้ต้องห้ามนั้น
  - ซาตานมีอำนาจได้ก็เพราะความเห็นชอบของมนุษย์
  - “...ถ้าท่านยอมตัวรับใช้ฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น..” โรม 6:16

คำถาม : ซาตานมันทำอย่างไรจึงได้อำนาจการครอบครองจากมนุษย์?

◆ พระเยซูคริสต์เป็นผู้นำสิทธิอำนาจนั้นกลับคืนมา ◆

“เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหา
และช่วยผู้ที่หลงหายไปในนั้นให้รอด” ลูคา 19:10

- มนุษย์ได้พ่ายแพ้ต่อความบาป และการปกครองเหนือโลกก็สูญไปด้วย แต่พระเยซูคริสต์มาเพื่อยึดทั้งสองสิ่งนี้คืนมา
- แต่ซาตานมันก็ไม่ลดละ มันพยายามหลอกล่อพระเยซูในช่วงอดอาหารของพระองค์ 40 วัน

“อำนาจ... และศักดิ์ศรีของราชอาณาจักรนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน
เพราะว่ามอบเป็นสิทธิไว้แก่เรา...” ลูคา 4:6-7

- ซาตานมันเสนอทางลัดให้แก่พระเยซูคือมันบอกว่า นมัสการฉันซิ แล้วฉันจะคืนอำนาจนี้ให้พระองค์
- แต่พระเยซูปฏิเสธทางลัดนั้น และปฏิเสธที่จะให้เกียรติใด ๆ กับซาตาน
- พระเจ้าทรงให้ซาตานพ่ายแพ้พระเยซูคริสต์ผู้เป็นบุตรมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์ถูกต้องกับพระเจ้า
- พระเยซูได้ทรงพิชิตมารด้วยชีวิตที่ปราศจากบาปของพระองค์

คำถาม : ซาตานมันทำอย่างไรในการล่อวงพระเยซูไม่ให้ปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในการนำการปกครองกลับคืนมา ? และผลลัพธ์เป็นอย่างไรบ้าง?

◆ พระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างของชีวิตที่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า ◆

“...เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรจะกระทำสิ่งใดตามใจไม่ได้
นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำ” ยอห์น 5:19

- ขณะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า 100 % นั้น พระองค์ทรงเลือกใช้ชีวิตด้วยความจำกัดเช่นเดียวกับมนุษย์
- พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้กับเราว่า ถ้าเราติดสนิทอยู่กับพระบิดา เราก็สามารถทำการอัศจรรย์ได้

คำถาม : พระเยซูได้ให้แบบอย่างอย่างไรกับเราที่จะมีชีวิตที่มีฤทธิ์เดช?

◆ เปรียบเทียบระหว่างพระเยซูกับคริสเตียน ◆

○ พระเยซูคริสต์

1. พระเยซูไม่มีบาปที่จะแยกพระองค์ออกจากพระบิดา
2. พระเยซูทรงฟังฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ให้ทำงานผ่านพระองค์

○ คริสเตียน

1. เราได้รับการชำระแล้วโดยโลหิตของพระเยซูคริสต์
2. เราสามารถเต็มใจจะใช้ชีวิตโดยพึ่งในพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนพระเยซูคริสต์

◆ พระเจ้าต้องการให้เราครอบครองแผ่นดินนี้ ◆

*"..ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี
ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว.." มัทธิว 28:18-19*

○ พระประสงค์เริ่มแรกของพระเจ้ามนุษย์ชาติคือผู้ปกครองเหนือสิ่งที่ทรงสร้าง

- แต่ความบาปได้เข้ามาในโลก และนำโรคลภัยไข้เจ็บ ความยากจน ภัยธรรมชาติ วิญญาณชั่วเข้ามา
- แม้กระนั้น เรายังครอบครองเหนือสิ่งที่ทรงสร้างอยู่เหมือนเดิม
- เรายังมีหน้าที่จัดการทุกสิ่งโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

○ ในคำอธิษฐานของพระเยซู *"ขอให้พ้นซึ่งชั่วร้าย"* (Deliver from evil) นั้น ความหมายของคำว่า *"ซึ่งชั่วร้าย"* (evil) หมายถึง

- ความบาป (Sin)
- ความเจ็บปวด (Sickness)
- ความยากจน (Poverty)
- พระเยซูได้ทรงทำลายอำนาจของความบาป ความเจ็บป่วย และความยากจนโดยการไถ่ของพระองค์บนไม้กางเขน

"... เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน..." มัทธิว 16:19

"ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบย่ำร้ายและแมงป่อง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย" ลูกา 10:19

คำถาม : อะไรคือกุญแจแผ่นดินสวรรค์ที่พระเยซูทรงมอบให้กับเราในการต่อสู้กับซาตาน?

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. จาก ยากอบ 4:7 “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า
จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป”
  - ในปัจจุบันนี้ซาตานล่อลวงเราโดยวิธีไหนบ้าง และท่านได้ต่อสู้กับมารอย่างไร มันจึงหนีท่านไป?
2. จาก ลูกา 19:10 “เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่
หลงหายไปนั้นให้รอด”
  - แบ่งปันประสบการณ์ของท่านเอง หรือเพื่อนของท่านที่พระเยซูได้ทรง
เที่ยวหาท่านจนท่านกลับมาหาพระองค์อีกครั้งหนึ่ง
3. จาก มัทธีว 28:18-19 “..ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี
ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว..”
  - แบ่งปันประสบการณ์ฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ท่านเคยใช้ในชีวิตของท่าน

บทเรียนชุด Turning Point

ตอนที่ 3 “อธิษฐานให้สวรรค์ลงมา”

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อให้เข้าใจท่าทีในการอธิษฐาน
2. เพื่อเสนอหัวข้อในการอธิษฐานปรกติในชีวิตคริสเตียนโดยเฉพาะตอนเฝ้าเดี่ยว

คำถามนำบทเรียน เมื่อท่านอธิษฐานตอนเฝ้าเดี่ยว

1. ในการอธิษฐานนั้น อะไรคือท่าทีที่ท่านมีต่อพระเจ้า ต่อการได้รับคำตอบ?

---

2. อะไรคือหัวข้อปรกติที่ท่านอธิษฐานในแต่ละวัน?

พระเยซูได้แสดงแบบอย่างการอธิษฐานที่ถูกต้องให้กับเราทั้งหลาย และในคำอธิษฐานนี้ได้เปิดเผยให้เราเห็นว่าเราควรมีสายตา และความคิดอย่างไรในการอธิษฐาน และสิ่งที่เราต้องทำคือ เปลี่ยนความคิดของเรา ให้ตรงกับความคิดของพระเยซู พระเยซูคริสต์สอนสาวกอธิษฐานใน มัทธิว บทที่ 6:9-13

*"ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ
¹⁰ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ¹¹ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้ ¹²และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น ¹³และขอย่านำข้าพระองค์ เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย [เหตุว่าราชอำนาจ และฤทธิ์เดช และพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ อาเมน]*

มัทธิว 6:9-13

◆ **ประการที่ 1 ท่าทีของการอธิษฐานคือ ยกย่องสรรเสริญพระบิดา** ◆

“ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์
ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ” ข้อ 9

1.1 ท่าทีของการอธิษฐานคือเราอธิษฐานต่อพระบิดา

- เราอธิษฐานจากความจริงที่เรารู้ว่า เราอยู่ในครอบครัวของพระองค์
- คำว่า “**พระบิดา**” แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สนิทสนม ลึกซึ้ง เป็นกันเอง

1.2 ท่าทีของการอธิษฐานคือเรายกย่องสรรเสริญ

- “**ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ**”
  - เมื่อเรารู้ว่าเรามีความสัมพันธ์กับพระองค์ การตอบสนองของเราคือ การนมัสการและสรรเสริญสิ่งที่พระองค์ทำเพื่อเรา
  - การนมัสการและสรรเสริญ เป็นเรื่องหลักของแผ่นดินสวรรค์
    - สดุดี 22:3 “**ถึงอย่างไรพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ พระองค์ประทับเหนือคำสรรเสริญของคนอิสราเอล**”
    - และเมื่อเราสรรเสริญ พระเจ้าทรงตอบสนองโดยการเสด็จลงมาสถิตอยู่กับเรา
    - อีซายห์ 42:12-13 “**12จงให้เขาถวายพระลิลีแต่พระเจ้า และถวายสรรเสริญพระองค์ในแผ่นดินทะเลทราย 13พระเจ้าเสด็จออกไปอย่างคนแกล้วกล้า พระองค์ทรงเร้าความกระตือรือร้นของพระองค์ขึ้นอย่างนักรบ พระองค์ทรงร้อง พระองค์ทรงให้ดัง พระองค์ทรงแผ่ลงฤทธิ์ต่อศัตรูของพระองค์**”

คำถาม : ถ้าเราตระหนักว่าเราอธิษฐานต่อพระบิดา และเราจะนมัสการสรรเสริญพระเจ้าแล้ว คำอธิษฐานเราจะไม่เหมือนเดิมอย่างไรบ้าง?

◆ **ประการที่ 2 ความคิดของการอธิษฐานคือ
อธิษฐานจากมุมมองของสวรรค์** ◆

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ใน
สวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” ข้อ 10

- เมื่อเรารู้ว่าบ้านและครอบครัวของเราคือสวรรค์ ทำที่และความคิดของเราในการอธิษฐานนั้นจะอธิษฐานจากมุมมองของสวรรค์
- ถ้าสวรรค์มีสิ่งใด สิ่งนั้นก็ต้องถูกปลดปล่อยเข้ามาในโลก
- “เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย” มัทธิว 16:19

คำถาม : จาก มัทธิว 16:19 ท่านมีประสบการณ์ การผูกมัดและการปลดปล่อย การห้ามหรือการอนุญาตอะไรบ้างในการอธิษฐานของท่าน จงแบ่งปัน?

◆ ประการที่ 3 หัวข้ออธิษฐาน คือ

ประกาศความอุดมสมบูรณ์จากแผ่นดินสวรรค์ ◆

- เพราะเรารู้ว่าบนสวรรค์ไม่มีความขัดสน ดังนั้นเราจึงอธิษฐานเป็นการประกาศความอุดมสมบูรณ์ทดแทนความขัดสน

“ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้” ข้อ 11

- สวรรค์ได้กำหนดมาตรฐานสำหรับโลกวัตถุของคริสเตียนคือ ให้มีมากพอเพื่อตอบสนองต่อพระดำริของพระองค์ในแผ่นดินโลกนี้
  - 2 โครินธ์ 9:8 “และพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจประทานของดีทุกอย่างอย่างอุดมแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย”
  - ฟิลิปปี 4:19 “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

ปฏิบัติ : ขณะนี้ เรามีความจำเป็นทางด้านวัตถุอะไรหรือไม่? ใช้เวลานี้ประกาศความสมบูรณ์จากแผ่นดินสวรรค์เหนือความขัดสนนั้น และเชื่อพระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานนี้อย่างแน่นอน

◆ ประการที่ 4 หัวข้ออธิษฐาน คือ

ประกาศการยกโทษจากแผ่นดินสวรรค์ ◆

- เมื่อเรารู้ว่าในสวรรค์เต็มไปด้วยการให้อภัย เราจะมั่นใจว่าพระเจ้ายกโทษให้เราเมื่อเราร้องทูลพระองค์ และเราสามารถยกโทษให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน

“และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์

เหมือนข้าพระองค์ยกโทษ ผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น” ข้อ 12

- ในสวรรค์มีแต่การยกโทษ พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งการให้อภัย พระองค์ทรงต้องการให้คนที่สัมพันธ์กับพระองค์ไม่มีปัญหากับใคร และถ้ามีก็ให้อภัยกับคนอื่นด้วย
- *เอเฟซัส 4:32-5.1*

4:32 “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”

5:1 “เหตุฉะนั้นท่านจงเลียนแบบของพระเจ้า ให้สมกับเป็นบุตรที่รัก”

ให้เราแบ่งปันประสบการณ์ :

เมื่อเราให้อภัยคนอื่นแล้ว เราได้รับการปลดปล่อย มีสันติสุข แม้ว่าเราจะรู้สึกว้าเสียบเทียบหรือเสียน้ำก็ตาม

◆ ประการที่ 5 หัวข้อการอธิษฐาน คือ

อย่านำเราเข้าการทดลองและขอการปกป้องจากการทดลอง ◆

“และขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย” ข้อ 13ก

- ถ้าเราอยู่ใต้การปกครองของพระเจ้า
  - เราจะไม่ชอบความชั่ว
  - เราไม่ได้อยากอยู่กับความชั่ว เราจะแยกตัวออกจากความชั่ว ความบาป
- และเมื่อเราอธิษฐานเช่นนี้ เราจะพึงพึ่งพระเจ้าอย่างเต็มที่
  - คือ ขออย่าให้พระเจ้ายกเราขึ้นสูงเกินกว่าที่เราจะรับได้
  - เกินกว่าที่คุณภาพชีวิตของเราจะไปถึง

- “แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย” ข้อ 13 ก
- ใจที่น้อมรับรูปแบบของสวรรค์จะทำให้เรามีชัยชนะต่อมารซาตานได้
- ยากอบ 4:7 “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป”

อธิษฐาน : คิดถึงจุดอ่อน เนื้อหนังที่สำแดงออกในชีวิตของเรา สาราภาพจุดอ่อนนั้น ต่อพระเจ้า และทูลขอกำลังจากพระเจ้าที่จะชนะเหนือการทดลองนี้

◆ **ประการที่ 6 หัวข้ออธิษฐาน คือ ประกาศการครอบครองของพระเจ้า** ◆

“เหตุว่าราชอาณาจักร และฤทธิ์เดช และพระสิริ
เป็นของพระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” ข้อ 13ข.

- แผ่นดินของพระเจ้าคือการครอบครองของพระองค์
- ลูกา 12:32 “ผู้งแะเล็กน้อยเอ๋ย อย่างกลัวเลย เพราะว่ามีพระบิดาของท่านชอบพระทัยจะประทานแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน”
- เราจะทำอย่างไรเพื่อประกาศอาณาจักรพระเจ้า ก็โดยการนมัสการ สรรเสริญพระเจ้า

อธิษฐาน : ประกาศการครอบครองของพระเจ้าในทุกส่วนในชีวิตของเรา

บทเรียนชุด Turning Point

ตอนที่ 4 “การนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” (ยอห์น 4:19-26)

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อเข้าใจความหมายของการนมัสการที่ถูกต้อง
  2. รู้วิธีและทำที่นมัสการพระเจ้าอย่างถูกต้อง
- การนมัสการเป็นวิธีเดียวที่พระเจ้ากำหนดไว้ ที่วิถีชีวิตและความคิดของมนุษย์จะสอดคล้องกับความคิดและความรู้สึกของพระเจ้า
    - การนมัสการคือการเห็นด้วยกับพระเจ้า
  - บรรพบุรุษของหญิงสะมาเรียได้บอกว่า เราต้องนมัสการพระเจ้าที่ภูเขาเกราซิม แต่คนยิวนั้นบอกว่า ต้องที่เยรูซาเล็ม
    - แต่พระเยซูคริสต์ตอบว่า ไม่ใช่ทั้งเยรูซาเล็ม แต่ต้อง.. **“นมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”** ยอห์น 4:24 ซึ่งเป็น การนมัสการพระเจ้าที่ถูกต้องตามรูปแบบที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้

1. การนมัสการด้วยจิตวิญญาณ

- มนุษย์มี 3 ประเภทคือ
  - 1.) มนุษย์ธรรมดา คนที่ไม่บังเกิดใหม่ วิญญาณตายในความบาป
  - 2.) มนุษย์ฝ่ายวิญญาณ คนที่บังเกิดใหม่ มีชีวิตของพระคริสต์อยู่ในชีวิต
  - 3.) คริสเตียนเนื้อหนัง คนที่บังเกิดใหม่ ได้รับความรอด แต่จิตใจของเขาปกป้องอยู่กับเนื้อหนัง

คำถาม :

1. ให้แบ่งปันการแสดงออกของมนุษย์ทั้ง 3 ประเภทที่เราเคยเห็น หรือที่เราเคยเป็น

---

2. จากพระธรรม 1 โครินธ์ 2:9-10 ที่บอกว่า พระเจ้าทรงเตรียม**สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง ไว้สำหรับคนที่รักพระองค์..** ให้เราแบ่งปันประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้กับเราเมื่อเราเป็นคริสเตียนฝ่ายวิญญาณแล้วเปรียบเทียบกับก่อนที่เราจะบังเกิดใหม่นั้นว่าเป็นอย่างไรบ้าง?

- เมื่อบังเกิดใหม่นั้น จิตวิญญาณจะมีชีวิตฟื้นขึ้นมาและสามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้
  - วิญญาณจิตนี้ก็จะส่งผลไปยังจิตใจทำให้เรารับรู้ได้
  - และจากสิ่งที่เรารับรู้นั้น จึงทำให้เรานมัสการพระเจ้าได้
- การนมัสการด้วยจิตวิญญาณในความเข้าใจของคนยิว
  - ในที่ศนะของคนยิว วิญญาณคือชีวิต คือลมปราณ (ปฐมกาล 2.7)
  - คนที่นมัสการเป็นลมหายใจเข้าออก ตลอดเวลา เป็นชีวิตจิตใจ
  - สดุดี 34:1 “ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเจ้าตลอดไป คำสรรเสริญพระองค์อยู่ที่ปากข้าพเจ้าเรื่อยไป”
  - สดุดี 104:33 “ข้ามีชีวิตอยู่ตราบใด ข้าจะร้องเพลงถวายพระเจ้า ขณะข้ายังเป็นอยู่ ข้าจะร้องเพลงสดุดีถวายพระเจ้าของข้า”
  - สดุดี 119:175 “ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีชีวิตอยู่ เพื่อข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์”
  - เลวีนิติ 6:12-13 “ให้รักษาไฟที่บนแท่นให้ลุกอยู่ ... ต้องรักษาให้ไฟติดอยู่บนแท่นเรื่อยไป อย่าให้ดับเป็นอันขาด”
  - ฮีบรู 13:15 “เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญ เป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไป ...”
- ในทางปฏิบัติการที่เรามีชีวิตแห่งการนมัสการ มี 2 แนวคือ
  - ทั้งแนวหลักคือ การร้องเพลงนมัสการสรรเสริญ
  - และในแนวนอนคือ การนมัสการพระเจ้าที่เป็นวิถีชีวิตของเราทุก ๆ วันด้วย

แบ่งปันประสบการณ์ :

การนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณคือ เมื่อเราบังเกิดใหม่เป็นคริสเตียนแล้ว เมื่อเรานมัสการพระเจ้าทั้งการร้องเพลงสรรเสริญในคริสตจักรเราได้รับสัมผัสพระเจ้าอะไร และอย่างไรบ้าง?

---

2. การนมัสการด้วยความจริง

○ ยอห์น 4:22 “ซึ่งเจ้านมัสการนั้นเจ้าไม่รู้จัก”

- คนสะมาเรียขาดความจริงข้อหนึ่ง คือ พวกเขาคิดว่า แต่ละพื้นที่มีพระเจ้าประจำแผ่นดิน
- เขาไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด และไม่รู้ว่าเราสามารถนมัสการพระเจ้าที่ใดก็ได้ในโลกนี้

○ ความจริงคือ พระเจ้าเที่ยงแท้แต่พระองค์เดียว และทรงยิ่งใหญ่สูงสุดเหนือพระเจ้าอื่นใดทั้งหมด

- ความจริงนี้จะเป็นเชื้อเพลิงที่ทำให้ไฟแห่งการนมัสการไม่ดับมอดไป
- พระสิริและความบริสุทธิ์ของพระองค์ประทับอยู่กับเราตลอดไปในทุกหนทุกแห่ง ซึ่งจะทำให้เราอยากที่จะนมัสการพระองค์
- ถ้าความจริงข้อนี้ได้ล้อมชีวิตของเรา ไฟแห่งการนมัสการจะไม่ดับไปเลย

○ ตัวอย่างเปาโลและลีลาส

- แม้เขาถูกจับเข้าคุกเขาก็ยังนมัสการพระเจ้าอยู่
- กิจการ 16:25 “ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับลีลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักร้องทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่”

◆ จะทำอย่างไรที่จะไม่ให้ไฟแห่งการนมัสการริบหรี่ไป? ◆

การสำแดงของพระวิญญาณแก่จิตวิญญาณของเรา ทำให้เรามีความรู้สึกรมณณ์ ในการนมัสการพระเจ้า

1. เราจะต้องบำรุงชีวิตด้วยฝ่ายวิญญาณคือพระวจนะที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า (มัทธิว 4.4)

- โคโลสี 3:16 “จงให้พระวาทนะของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้นจงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจโสมนัสขอบพระคุณพระเจ้า”

2. ใช้ภาษาพระวิญญาณบริสุทธิ์

○ 1 โครินธ์ 14:4 “ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลก ๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้เผยพระวจนะนั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น”

- การใช้ภาษาพระวิญญาณคือภาษาแปลก ๆ นั้นเป็นประโยชน์มากในการเสริมสร้างชีวิตภายในของเรา
- ยูดาห์ 20 “แต่ส่วนท่านที่รักทั้งหลายนั้น จงสร้างตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของท่านที่เชื่อกันอยู่ และจงอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์”

○ ให้เรารักพระวจนะของพระเจ้า และอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคู่ไปด้วยกัน แล้วพระเจ้าย่ก็จะสำแดงความจริงของพระเจ้าในพระวิญญาณให้กับเรา

คำถามเพื่อการอภิปราย :

1. ข้อความจริงนี้ที่จะเป็นเชื้อเพลิงที่ทำให้ไฟแห่งการนมัสการไม่ดับมอดไปคือการที่รู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่แต่เพียงพระองค์เดียว ท่านคิดว่า ความจริงเช่นนี้จะช่วยท่านในการนมัสการพระเจ้าอย่างไรบ้าง?

---

2. ชาวโมรีเวียนมีวิถีชีวิตแห่งการนมัสการพระเจ้าแล้วเขาจัดระบบชีวิตในกลุ่มของเขาอธิษฐานนมัสการตลอด 24 ชั่วโมงเป็นเวลาเรื่อย ๆ ปี สำหรับท่านเองนั้น การที่บอกว่า เรามีวิถีชีวิตแห่งการนมัสการพระเจ้านั้น เราทำอย่างไร?

บทเรียนชุด “Turning Point”

บทที่ 5 “หิวกระหายพระเจ้า”

เป้าหมายบทเรียน

1. รู้ถึงต้นเหตุที่เราออกห่างจากพระเจ้า
2. รู้ถึงวิธีการแก้ไขเพื่อเราจะหิวกระหายพระเจ้าและใกล้ชิดพระองค์ได้

ยอห์น 6:44 “**ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดา... จะทรงชักนำให้เขามา**”

- แม้พระเจ้าจะเป็นผู้เริ่มต้นก่อนในการพบกับพระองค์ แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่า เราจะไม่มีส่วนในการเริ่มต้นเลย
- เหตุผลที่เราไม่ตอบสนองการเชิญของพระเจ้า เพราะเราไม่หิวพระเจ้า

พระเจ้าขอเพิ่มความหิวให้ข้าพเจ้า

- การพูดเช่นนี้ไม่ถูก เพราะเป็นเราเองที่กำหนดความหิวนี้ ไม่ใช่พระเจ้า หรือคนอื่นคือถ้าเราเต็มหัวใจ ความคิด จิตใจของเราด้วยสิ่งอื่นเช่นวัตถุนิยมเราก็จะไม่หิวกระหายพระเจ้า
- ปริมาณของสิ่งที่เราเติมเข้าไปในชีวิตของเรา จะเป็นตัวกำหนดว่า เราจะตอบสนองต่อพระเจ้าอย่างไรบ้าง

คำถาม :

1. เราเคยมีประสบการณ์ที่เมื่อพระเจ้าเรียกเรา แต่เราไม่ตอบสนองแล้ว ความรู้สึกเช่นนี้ก็ผ่านไปหรือไม่ และเราแก้ได้อย่างไร?
-

2. สุภาซิต 27:7 กล่าวว่า “**บุคคลที่อิมแล้ว น้ำผึ้งก็น่าเปื้อน**” จาก พระธรรมตอนนี้ เราอยากจะทำให้ตัวเราอิมด้วยอะไร เมื่อเทียบกับการสามัคคีธรรมกับพระเจ้ามัหรือไม?

- ความอิมอะไรเป็นตัวขัดขวางสามัคคีธรรมของเรากับพระเจ้า?
-

◆ คริสตจักรที่เฉยเมย ◆

เหตุผลที่คริสตจักรไม่มี passion (ความรักอย่างลึกซึ้ง)ต่อพระเยซูคริสต์

○ **วิวรณ์ 3.17 “ เพราะเจ้าพูดว่า ”เราเป็นคนมั่งมีได้ทรัพย์สมบัติมาก และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย”**

- ปัญหาไม่ใช่ความร่ำรวย แต่ปัญหาเป็นเพราะเขาพึงพอใจความร่ำรวย
- **ตัวอย่างกษัตริย์ดาวิด** ดาวิดร่ำรวยมาก เงินทองไม่ทำให้ดาวิดอึด เพราะดาวิดหิวกระหายพระเจ้า
  - 1พงศ์ศาวดาร 22:14 “...ทองคำหนักหนึ่งแสนตะลันต์ เงินหนักหนึ่งล้านตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์และเหล็กเหลือที่จะชั่ง”
  - สดุดี 86:1 “ข้าพระองค์ยากจนและขัดสน”
  - สดุดี 42:3 ดาวิดร้องเรียกหาพระเจ้าตลอดเวลา
- ปัญหาของคริสตจักรเลาดีเซียไม่ใช่เป็นเรื่องของวัตถุ แต่เพราะพวกเขาให้วัตถุมาครอบครองพวกเขา

คำถาม :

จงแบ่งประสบการณ์จากประโยคนี้ที่ว่า “ปัญหาของคริสตจักรเลาดีเซียไม่ใช่เป็นเรื่องของวัตถุ แต่เพราะพวกเขาให้วัตถุมาครอบครองพวกเขา” และเมื่อกับตัวเราเองเป็นเช่นนั้นหรือไม่ อย่างไร?

◆ วิธีรักษาคริสตจักรที่เฉยเมย ◆

“นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา” วิวรณ์ 3:20

- สิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เราได้ยินเสียงของพระเยซูคริสต์ก็คือ หัวใจที่มีสิ่งอื่นเต็มจนเต็มอึดแล้วขัดขวางไม่ให้เราได้ยินเสียงของพระเจ้า

- เราหิวสิ่งที่เราเคยกิน
  - 1 โครินธ์ 6:19 “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน”
    - เราหิวสิ่งที่เราคุ่นเคย และสิ่งที่เราใส่เข้าไปในร่างกายของเรา
    - เช่นเดียวกับฝ่ายวิญญาณ จิตใจของเรา ชีวิตของเรา จะชอบและหิวสิ่งที่เราคุ่นเคย
- เราเลี้ยงจิตวิญญาณด้วยอะไร?
  - ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยทางโลกเช่น ภาพยนตร์ เงินกีฬา เราก็จะโหยหาทางโลกที่กล่าวมา
  - แต่ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยพระวจนะพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอแล้ว มันก็จะเป็นเรื่องง่ายที่จะจัดเวลากับพระเจ้า
- จงสมดุล
  - โจรตัวร้ายกาจที่ปล้นความหิวกระหายที่เรามีต่อพระเจ้านั้นคือการที่เรายุ่งจนเกินไป
  - ถ้าเราให้ชีวิตของเรายุ่งมาก ๆ ไม่มีเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้า สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาคือ เราจะไม่สนใจพระวจนะ ไม่อธิษฐาน ชีวิตจะแห้งแล้ง ไม่มีชีวิต ไม่มีคำตรัสใด ๆ ออกมาจากพระคัมภีร์ และเสียงพระเจ้าหายไปแล้ว
  - ทางแก้คือ เปิดพระคัมภีร์ สารภาพบาปความขี้เกียจ ตั้งใจแสวงหาพระเจ้า อ่านพระคัมภีร์จนกระทั่งได้ยินเสียงพระเจ้า

ตอบสนอง : เราลองคิดถึงตัวเราเองว่า ตอนนี้ เรายุ่งกับอะไร? และผลจะออกมาตามที่เราใช้เวลา นั้น และให้เวลากับสิ่งที่เรายุ่งนั้น

◆ พรอทัวด์ฝ่ายวิญญาณ ◆

- การหลงหายไม่ได้เริ่มต้นตอนที่เรำทำบาป
  - แต่การหลงหายเริ่มต้นเมื่อเราพบว่าตัวเราเฉยเมยต่อพระวจนะและที่เกี่ยวกับพระเจ้า
- จิตวิญญาณที่หิวเป็นพรอทัวด์วิญญาณของท่าน
  - สัญลักษณ์ของสุขภาพจิตวิญญาณคือ การหิวกระหายพระเจ้า
  - สัญลักษณ์ของคนป่วยฝ่ายวิญญาณคือ การเปื้อนสิ่งทีมาจากพระเจ้า
- อิสยาห์ 42:3 “**ไม่้อข้าแล้วท่านจะไม่ห้ก และใส่ตะเกียงที่ลูกิริบหรืออยู่ ท่านจะไม่ดับ**”
  - พระเจ้าจะติดตามเราแม้ว่าเราจะเฉย ๆ ต่อพระองค์ หรือวิ่งหนีพระองค์ก็ตาม
  - ดังนั้น จะไม่เป็นการดีกว่าหรือ ถ้าเราจะตอบสนองพระองค์และร่วมมือกับพระองค์เสีย
- สุภาษิต 4:23 “**จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้านเพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ**”
  - จงดูแลหัวใจไว้อย่างดี เพราะหัวใจเป็นสิ่งที่มึคุณค่ายิ่ง
- สดุดี 107:9 “**เพราะผู้ที่กระหาย พระองค์ทรงให้เขำอิม และผู้ที่หิว พระองค์ทรงให้เขำหน้าใจด้วยของดี**”
  - จงรักษาหัวใจของเราให้หิวไว้เสมอ นำตัวของเราเข้ามาใกล้พระเจ้าแน่นอน พระเจ้าก็จะเข้ามาใกล้เรา เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้เช่นนี้

คำถาม :

1. จาก สุภาษิต 4:23 “**จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้านเพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ**” จงแบ่งปันวิธีปกป้องหัวใจของเราจากสิ่งทีจะทำให้เราเฉยเมยต่อพระเจ้าได้
-

2. เราจะพัฒนาความหิวกระหายพระเจ้าได้อย่างไร? จงแบ่งปัน
-

บทเรียนชุด “Turning Point”

บทที่ 6 “ปรารถนาการทรงสถิต”

เป้าหมายบทเรียน

1. เข้าใจแรงจูงใจที่ถูกต้องในการแสวงหาพระเจ้า เพื่อจะได้มีชีวิตที่เกิดผลที่ถูกต้อง
2. เพื่อเข้าใจถึงการทรงสถิต 2 แบบ

แสวงหาพระเจ้าไปทำไม?

มีคำตอบสองกลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 แสวงหาพระเจ้าเพราะสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

กลุ่มที่ 2 แสวงหาพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

◆ เปรียบเทียบการแสวงหาพระเจ้า 2 แบบจากคน 2 ประเภท ◆

1. แรงจูงใจของคนอิสราเอล

- คนอิสราเอลต้องการจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาส
  - เมื่อได้ยินว่าพระเจ้าส่งโมเสสมา พวกเขากราบลงนมัสการพระเจ้า (อพยพ 4:31) แต่เมื่อฟาโรห์ไม่ฟังโมเสส เขาก็ด่าว่าโมเสส
  - เมื่อพระเจ้าทรงปลดปล่อยเขาด้วยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ พวกเขาชื่นชมและสรรเสริญพระเจ้าแต่เมื่อเผชิญทะเลแดงพวกเขาบ่นต่อว่าโมเสส (อพยพ 14:11-12)
  - เมื่อพระเจ้าทรงแยกทะเลแดงออก เขาชื่นชม ยินดี เต็มรัถวายพระเจ้า (อพยพ 15:20) แต่ 3 วันหลังจากนั้น เมื่อเจอน้ำขม เขาก็บ่นอีกและเมื่อมีปัญหาอาหาร เขาก็บ่นครวญครางอีก (อพยพ 16:3)
  - พวกเขาจะยินดีและขอบพระคุณตราบเท่าที่พระเจ้ากระทำในสิ่งที่เขาต้องการ
  - แต่จะไม่ยินดีถ้าพระเจ้าไม่ทำในสิ่งที่เขาต้องการ
- เราสามารถเห็นแรงจูงใจหลักของเขาโดยดูได้ที่พฤติกรรมและคำพูดภายใต้ความกดดัน เพราะพวกเขายกความต้องการของเขามาเหนือพระทัยของพระเจ้าและการทรงสถิตของพระเจ้า

คำถามเพื่อการอภิปราย :

จงยกตัวอย่างคนที่มีแรงจูงใจแบบคนอิสราเอลที่เราสามารถเห็นได้ในปัจจุบันนี้จะเป็นอย่างไร?

---

2. แรงจูงใจหลักของโมเสส

- ในอพยพ 33.1-3 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า จะช่วยพวกอิสราเอลให้เข้าดินแดนแห่งพันธสัญญา แต่พระองค์จะไม่ไปด้วย แต่โมเสสไม่ต้องการ
  - หัวใจของโมเสสร้องหาการทรงสถิตของพระเจ้า ท่านปรารถนาพระเจ้ามากกว่าพระพรจากพระเจ้า
  - โมเสสให้คุณค่าความสัมพันธ์กับพระเจ้าเหนือทรัพย์สมบัติใด ๆ ที่พระเจ้าเตรียมให้

คำถามเพื่อการอภิปราย :

จงแบ่งปันคนที่มีแรงจูงใจแบบโมเสส จะแสดงออกอย่างไรในปัจจุบัน?

รางวัลของการแสวงหา

○ ฮีบรู 11.24-27

- โมเสสได้เลือกการทนทุกข์เพราะโมเสสแสวงหารางวัลอื่น ซึ่งรางวัลนั้นไม่ใช่ดินแดนแห่งพันธสัญญา แต่เป็นพระสัญญาที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย
- เพราะหลังจากเพียงการเผชิญหน้าพระเจ้าครั้งเดียวที่ฟูมฟัมนั้น สิ่งที่เขาต้องการเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นคือ รู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้งสนิทสนม
- พระสิริแห่งการทรงสถิตของพระเจ้านั้นมันยิ่งใหญ่กว่าสิ่งอื่น ๆ ใดในโลกนี้

นี่คือความจริงแท้สำหรับมนุษย์ทุกคน

- เราทั้งหลายถูกสร้างขึ้นมาเพื่อพระเจ้า และไม่มีใครเลยที่จะพบกับความพึงพอใจนอกเหนือไปจากการรู้จักพระเจ้าและเดินในการทรงสถิตของพระเจ้านี้ คือ สันติสุขและความพึงพอใจที่แท้จริง

คำถามเพื่อการอภิปราย :

ส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านแสวงหาพระเจ้าจริง ๆ แล้ว ท่านประสบการณ์อย่างไรบ้าง?
จงแบ่งปัน

◆ การทรงสถิต 2 แบบ ◆

ชนิดที่ 1 การทรงสถิตอยู่ทั่วทุกแห่งหนของพระเจ้า [His Omnipresence]

- สดุดี 139:7, 8, 11-12
  - แม้ว่า เราจะไม่สามารถสัมผัสการทรงสถิตนี้ด้วยการสัมผัสของเราก็ตาม แต่พระเจ๋าก็ทรงสถิตอยู่ทุกแห่งหน

ชนิดที่ 2 การทรงสถิตที่ทรงสำแดง [His manifest presence]

- สิ่งที่พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เอง เป็นการสำแดงที่ความคิดและประสาทสัมผัสที่เราารู้ได้ว่า พระเจ้าทรงอยู่ใกล้
  - ยอห์น 14:21 “เราจะรักเขา และจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา”
  - สดุดี 89:15 “เดินในสว่างแห่งพระพักตร์ของพระองค์”
  - กิจการ 3:19 “เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า”
    - “พระพักตร์” หมายถึง การทรงสถิตชนิดนี้
- พระเจ้าทรงสามารถสำแดงการทรงสถิตได้หลาย ๆ วิธี
  - แต่ที่แน่ ๆ ก็คือ เมื่อพระองค์เสด็จมา เราจะรู้เองอย่างแน่นอน และสัมผัสจากภายในของเราว่า พระองค์อยู่ที่นี้

ข้อควรระวัง แสวงหาพระเจ้า ไม่ใช่แสวงหาการสำแดง

- อย่างเช่นกรณีผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ ที่มีหมายสำคัญหลายอย่างแต่พระเจ้าไม่ได้อยู่ที่นั่น
- ดังนั้นให้เราแสวงหาพระเจ้า ไม่ใช่หาการทรงสำแดง

คำถามเพื่อการอภิปราย :

มีคริสเตียนอยู่ 2 กลุ่มคือ

1. คนที่แสวงหาพระเจ้าเพราะต้องการบางสิ่งจากพระเจ้า และ
  2. คนที่แสวงหาพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
- ท่านคิดว่า ท่านอยู่ในกลุ่มไหน ทำไมท่านถึงคิดเช่นนั้น? จงแบ่งปัน

บทเรียนชุด “Turning Point”

บทที่ 7 “ความยำเกรงและการทรงสถิตของพระเจ้า”

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างการยำเกรงพระเจ้าและการกลัวพระเจ้า
2. เพื่อให้ทราบว่า การยำเกรงพระเจ้าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า

“คือองค์พระเจ้าผู้เป็นที่เกรงกลัวในสภาของบรรดาผู้บริสุทธิ์ใหญ่ยิ่งและน่าเกรงขามเหนือกว่าทั้งสิ้นที่อยู่รอบพระองค์” สดุดี 89:7

- เราไม่สามารถพบพระเจ้าได้ในบรรยากาศที่พระองค์ไม่ได้รับการยกย่องและยำเกรง

“ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน
คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด
และคนสองใจ จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์” ยากอบ 4:8-9

- คนบาปในตอนนี้ หมายถึง “คนที่ผิดเป้าหมาย”
ผิดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในฐานะผู้เชื่อในพระเจ้า

“เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้ด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่เขาให้จิตใจของเขาห่างไกลจากเรา เขายำเกรงเราเพียงแต่เหมือนเป็นบัญญัติของมนุษย์ที่ท่องจำกันมา” อิสยาห์ 29:13

- คนอิสราเอลเข้าใกล้พระเจ้าด้วยปากไม่ใช่ด้วยหัวใจ
- ความยำเกรงพระเจ้าเราต้องเริ่มที่หัวใจก่อน

◆ ความหมายของความยำเกรงพระเจ้า ◆

- ความยำเกรงพระเจ้าคือการเคารพ ให้เกียรติและยกพระเจ้าขึ้นสูงเหนือสิ่งอื่นใด
- เป็นการเคารพนับถือ อย่างสูงส่งต่อพระองค์ ต่อการทรงสถิต คำสั่งและพระประสงค์ของพระองค์

◆ ความแตกต่างระหว่างกลัวพระเจ้า และยำเกรงพระเจ้า ◆

“โมเสสจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า "อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าเสด็จมา เพื่อลองใจท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์ และจะได้ไม่ทำบาป"

อพยพ 20:20

- ที่คนกลัวพระเจ้านั้น เพราะเขามีอะไรบางอย่างที่ปกปิด (เอเฟซัส 5:13)
- พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้เรากลัวพระองค์ แต่ให้ยำเกรงพระองค์ (2 ทิโมธี 1:7, 1 ยอห์น 4:18)
- “เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์ และจะได้ไม่ทำบาป” อพยพ 20:20
  - ความยำเกรงพระเจ้าทำให้เราไม่ทำบาป ไม่ใช่ความรักของพระเจ้าที่ไม่ทำให้เราทำบาป
- “ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์ประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอดด้วยความเกรงกลัว และตัวสันฉันทันั้น” พิลิปปี 2:12
  - อ.เปาโลไม่ได้กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์ประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอดด้วยความรักและความกรุณาฉันทันั้น”

คำถาม : สำหรับท่าน การกลัวพระเจ้าและการยำเกรงพระเจ้านั้นแตกต่างกันอย่างไร จงแบ่งปัน

◆ เพื่อเราจะยำเกรงเรา ◆

“แต่ว่าความบาปชั่วของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยก
ระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลาย
ได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน” อีซยาห์ 59:2

- ความบาปได้แยกพวกเราออกจากพระเจ้า ไม่ใช่แยกพระเจ้าจากเรา และรากของมันก็คือ ขาดความยำเกรง
- คนที่กลัวพระเจ้านั้น เขามีบางอย่างปกปิดหรือซ่อนพระเจ้าไว้ แต่คนที่ยำเกรงพระเจ้า เขาไม่มีอะไรที่จะซ่อนพระเจ้า

- "เราได้ยินถ้อยคำของชนชาติซึ่งเขาพูดกับเจ้าแล้ว ซึ่งเขาพูดกับเจ้า เช่นนั้นก็ได้อยู่..." เฉลยธรรมบัญญัติ 5:28
- "โอ อยากให้มีจิตใจเช่นนี้อยู่เสมอไปหนอ คือที่จะยำเกรงเรา และรักษาบัญญัติทั้งสิ้นของเรา" เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29

ความชัดเจน 2 ประการเกี่ยวกับการเข้าใกล้ชิดพระเจ้า

1. ถ้าไม่ยำเกรงพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใกล้พระองค์
2. หลักฐานของความยำเกรงพระเจ้าคือ การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

◆ การเป็นเพื่อนพระเจ้า ◆

“แต่ตัวเจ้า จงยืนอยู่ที่นี้ใกล้เรา และเราจะบอกข้อบัญญัติ และกฎเกณฑ์และกฎหมายทั้งสิ้นแก่เจ้า” เฉลยธรรมบัญญัติ 5:31

- พระเจ้าได้เชิญเชิญให้โมเสสคงอยู่ และฟังพระสุรเสียงของพระองค์

“มิตรภาพของพระเจ้ามืออยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์ทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น” สดุดี 25:14

- คนที่ยำเกรงพระเจ้า คนนั้นคือเพื่อนของพระเจ้า
- ถ้าเราอยากรู้พระทัยของพระเจ้า เราต้องยำเกรงพระเจ้า
- ความยำเกรงพระเจ้านั้น คือการที่เรารักในสิ่งที่พระเจ้ารัก
  - เราเกลียดสิ่งที่พระเจ้าทรงเกลียด
  - สิ่งที่สำคัญกับพระเจ้ก็สำคัญกับเราด้วย
  - สิ่งที่ไม่สำคัญกับพระเจ้ก็ไม่สำคัญกับเราด้วย

คำถาม : ในสดุดี 25:14 กล่าวว่า มิตรภาพของพระเจ้ามืออยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์

- ให้เปรียบเทียบระหว่างเพื่อนที่เกรงใจเรา และไม่เกรงใจนั้น เราารู้สึกอย่างไรบ้างกับเขา?
-
- ถ้าเช่นนี้ เราควรจะมีท่าทีอย่างไรกับพระเจ้าที่พระเจ้าให้เราเป็นเพื่อนพระองค์?

◆ การเป็นเพื่อนพระเยซู ◆

พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่ง และการเป็นเพื่อนกับพระองค์นั้นเป็นเรื่องที่จริงจัง

“ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา”

ยอห์น 15:14

- พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อเราว่าเป็นพระคริสต์ ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา
- พระเยซูคริสต์ตรัสประโยคนี้นี้หลังจากที่ยูดาสได้ทรยศพระองค์ และที่พระเยซูคริสต์ไม่เรียกพวกเขาเป็นเพื่อนตั้งแต่ตอนแรกเลย ก็เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า พวกเขาภักดีและเชื่อฟังพระองค์หรือไม่

◆ หลักฐานของความสัตย์ซื่อคือการเชื่อฟัง ◆

“ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา”

ยอห์น 15:14

- ซึ่งหมายความว่า “คนที่เหมาะสมที่จะเป็นเพื่อนของพระเยซูคือคนที่เชื่อฟังพระองค์”
- เพราะการเป็นเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าของการเป็นเพื่อน ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษ และ พระองค์คาดหวังให้เราลงทุนด้วย

◆ ความยำเกรงพระเจ้าเป็นกุญแจ

ของการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

และเป็นพื้นฐานในชีวิตของเรา (อิสยาห์ 33.5-6) ◆

- เราไม่สามารถรักพระเจ้าได้อย่างเต็มที่หรือชื่นชมกับการสามัคคีธรรมกับพระองค์ได้อย่างเต็มขนาด ถ้าเราไม่เริ่มต้นด้วยการยำเกรงพระองค์

คำถาม : หลักฐานของความยำเกรงพระเจ้าคือการเชื่อฟังพระองค์ แบ่งปันว่าในฐานะพี่น้องในคริสตจักร มีอะไรที่เราต้องเชื่อฟังพระเจ้าบ้าง? แบ่งปันและอธิษฐานเผื่อกันและกัน

บทเรียนชุด “Turning Point”

บทที่ 8 “การถ่อมใจและการทรงสถิตของพระเจ้า”

เป้าหมายบทเรียน

1. เพื่อเข้าใจถึงการถ่อมใจที่ถูกต้อง
2. เพื่อเข้าใจว่า การถ่อมเป็นองค์ประกอบที่นำเราเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน” ยากอบ 4:8

บริบทของการเข้าใกล้พระเจ้าคือการถ่อมใจ

- ถ้าเราถ่อมใจพระเจ้าจะทรงยกชูเราขึ้นไปถึงที่สูงและบริสุทธิ์ อีสยาห์ 57:15

◆ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องการถ่อม ◆

- เข้าใจผิดว่า ความถ่อมคือ ความอ่อนแอ ความซื่อป้อ หรือเคร่งครัดศาสนา

ตัวอย่างของดาวิด

- "เจ้าลงมาทำไมเจ้าทิ้งแกะไม่กัตัวที่ถิ่นทุรกันดารไว้กับใคร ข้ารู้ถึงความทะเยอทะยานของเจ้า และความคิดชั่วของเจ้า เพราะเจ้าลงมาเพื่อจะมาดูเขารบกัน" 1 ซามูเอล 17:28
  - พี่ชายคิดว่า ดาวิดทะเยอทะยาน
- “แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขาเพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ” 1 ซามูเอล 16:7
  - พระเจ้าไม่ยอมรับเอลีอับอาจเพราะจิตใจของเอลีอับมีความหยิ่ง
  - แต่ดาวิด "... เป็นคนที่เราชอบใจ เป็นผู้ที่จะทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทุกประการ" กิจการ 13:22

ตัวอย่างของโมเสส

- “โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากกว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน” ก็นดารวิถี 12:3
  - โมเสสบอกว่า ตนเองนี้แหละเป็นคนถ่อมสุดในแผ่นดิน

ตัวอย่างของพระเยซู

○ มัทธิว 11:28-29

²⁸บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลาย หายเหนื่อยเป็นสุข

²⁹จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม และจิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก

- พระเยซูคริสต์พูดถึงพระองค์เองว่า พระองค์ทรงเป็นบุคคลที่ถ่อมใจ

คำถาม : คนเข้าใจผิดว่า ความถ่อมเป็นการอ่อนแอ ความซื่อป้อ ให้ยกตัวอย่างคนที่เราคิดว่า อ่อนแอ แต่จริง ๆ แล้วเขามีความถ่อม

◆ ความหมายของความถ่อม ◆

ด้านที่ 1 เชื่อฟังพระเจ้า

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า” ยากอบ 4:7

- ใจถ่อมกับยอมฟังเกี่ยวข้องกัน
- พระเจ้าของเรา นั้นจะให้พระสัญญา และแผนการกับประชากรของพระองค์เสมอ เยเรมีย์ 29:11

“5 จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง

6 จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า

และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจของเจ้าราบรื่น” สุภาพิต 3:5-6

- บางครั้งแผนการนั้นอาจจะขัดแย้งกับหลักเหตุผลของมนุษย์ก็ได้
- ความถ่อมใจก็คือการที่เรายอมรับพระสติปัญญาและทิศทางของพระเจ้าว่าเหนือความคิดของเรา และเลือกที่จะเชื่อฟังแม้เราไม่เข้าใจก็ตาม
- ตัวอย่างของอับราฮัมที่มอบถวายอิสอัค เพราะความถ่อมใจ อับราฮัมเลือกที่จะเชื่อฟังแม้ว่าจะไม่เข้าใจ

ด้านที่ 2 ฟังฟังพระเจ้าอย่างสุด ๆ

- กำลังของดาวิตอยู่ที่ความเชื่อและการเชื่อฟังพระเจ้า
  - 1 ซามูเอล 17:37 "พระเจ้าผู้ทรงช่วยกั้วข้าพบาท จากขยุ้มเท้าของสิงห์ และจากขยุ้มเท้าของหมี จะทรงช่วยกั้วข้าพบาทจากมือของคนพิลิสเตียคนนี้"
- คาเลบและโยชูวา (กั้วดารวิถึ 13:27-31)
  - ในมุมมองของประชาชนและผู้สอดแนม 10 คน คาเลบและโยชูวานั้น มั่นใจตัวเองมากไป
  - และความเห็นของผู้สอดแนม 10 คนนั้นสมเหตุสมผล(กั้วดารวิถึ 14.3)
  - กั้วดารวิถึ 14:7-9 "7 แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็น แผ่นดินที่ดีเหลือเกิน 8 ถ้าพระเจ้าพอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะ ทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ 9 ขอแต่อย่าให้พวกเราภฏต่อพระเจ้าเท่านั้น อย่างกลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็น ขนมหองเราแล้ว รมฤทธิ์ของเขาก็ศูนย์ไปแล้ว พระเจ้าสถิตฝ่ายเรา อย่างกลัวเขาเลย"
  - คาเลบและโยชูวานั้นฟังฟังในพระเจ้าอย่างสุด ๆ ไม่ใช่ใน ความสามารถของตนเอง
- ความถ่อมใจของ อ.เปาโล
  - "มิใช่เราจะคิดถือว่า สิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ความสามารถของเรามาจากพระเจ้า" 2 โครินธ์ 3:5
  - "9...เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า 10 เหตุฉะนั้นเพราะ เห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในบรรดาความอ่อนแอ ของข้าพเจ้า..." 2 โครินธ์ 12:9-10
    - ยิ่งท่านฟังฟังพระเจ้ามากเท่าไร ท่านยิ่งไว้วางใจกำลังความสามารถ ของตัวเองน้อยลงเท่านั้น

ด้านที่ 3 การมองตัวเอง

- เมื่อเปาโลรับเชื่อ ท่านถ่อมโดยการทิ้งความสำเร็จและเกียรติ
  - สำหรับความสำเร็จหลังรับเชื่อ (ฟิลิปปี 3.13) ท่านก็ล้มเสีย
- ท่านมองตัวเองว่าแม้ว่าท่านจะประสบความสำเร็จ ท่านก็ถือว่าเป็นผู้เล็กน้อย (1 โครินธ์ 15:9)
  - 1 โครินธ์ 15:10 **“ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่าพวกเขาเสียอีก”**
    - อ. เปาโลไม่ได้โอ้อวด (1 โครินธ์ 15:10)
    - แต่เพราะพระคุณต่างหากที่ท่านทำได้
- นี่คือนิสัยที่เปาโลมองตัวเอง พุดความจริง ไม่โกหก และรู้ว่ามาจากพระเจ้า ไม่ใช่ตัวเอง
  - *เอเฟซัส 3.8 “...ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด ...”*
  - 1ทิโมธี 1.15 **“...ในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก”**

คำถาม : ความถ่อม 3 ด้าน คือ เชื่อฟังพระเจ้า ฟังพาพระองค์ มองตัวเองถ่อมอย่างถูกต้อง ส่วนตัวของท่าน ด้านไหนที่ท่านต้องพัฒนามากที่สุด? จงแบ่งปัน

◆ พลังแฝด ◆

พลังแฝดแห่งอาณาจักรพระเจ้าคือ ความยำเกรงพระเจ้าและความถ่อมใจ

- *สุภาซิต 15:33 “ความยำเกรงพระเจ้าเป็นการสอนให้เกิดปัญญา และความถ่อมใจเดินอยู่ข้างหน้าเกียรติ”*
  - ความถ่อมและความยำเกรงพระเจ้านั้นแยกกันไม่ได้
- ในทางตรงกันข้าม อาณาจักรของความมืดก็มีพลังแฝดเหมือนกัน และตรงกันข้ามกันด้วยกับของพระเจ้า นั่นคือ การกบฏและความหยิ่ง (สุภาซิต 22.4-5)

◆ บุคคลที่พระเจ้าทรงตามหา ◆

พระเจ้าสะอิดสะเอียนเครื่องบูชาของบูโรหิต เพราะเครื่องบูชาของเขานั้นไม่มีการเชื้อฟุ้ง (อิสยาห์ 66.4)

- การนมัสการใด ๆ ที่ไม่มีความยำเกรงพระเจ้านั้น เป็นที่น่าสะอิดสะเอียนจำเพราะพระพักตร์พระเจ้า
- พระเจ้าต้องการการนมัสการแบบไหน?
  - **อิสยาห์ 66:2 “...พระเจ้าตรัสดังนี้ แต่ที่ต่างหากที่เราจะมองคือเขาผู้ที่ถ่อมและสำนึกผิดในใจ และตัวสั้นเพราะคำของเรา...”**
    - คนที่มีความสำนึกผิดในใจ คือคนที่รวดเร็วในการกลับใจ
  - การตัดสินใจเป็นของเรา
    - ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าหรือไม่
    - สองสิ่งนั้นคือ ยำเกรงพระเจ้า และถ่อมใจจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

คำถามเพื่อการอภิปราย

ในอิสยาห์ 66 บูโรหิตถวายเครื่องบูชาด้วยท่าที่ไม่ถูกต้อง และพระเจ้าไม่ได้ทรงพอพระทัยในเครื่องบูชาของเขา เพราะเขาขาดการเชื้อฟุ้ง จงแบ่งปันว่า การนมัสการแบบไหนที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย แม้ว่า จะมีผู้นำที่มีทักษะและดนตรีดีก็ตาม?

บทเรียนชุด “Turning Point”

บทที่ 9 “ความเชื่อและการใกล้ชิดพระเจ้า”

เป้าหมายบทเรียน : เพื่อให้เห็นถึงความเชื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เราเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าได้

ทำไมบางคนที่บอกว่ารักและยำเกรงพระเจ้า แต่กลับไม่สามารถเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าได้?

“..ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยหัวใจเต็มที..” ฮีบรู 10:19-23

- ไวใจเต็มที = ด้วยความเชื่ออย่างเต็มขนาด
- เหตุผลที่เราเข้าใกล้พระเจ้าได้คือ ความเชื่ออย่างเต็มขนาด

“แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพระทัยของพระเจ้านี้ไม่ได้เลย...” ฮีบรู 11:6

- คำตอบคือ เพราะเขาไม่ได้เข้าหาพระเจ้าด้วยความเชื่อ

◆ พระเจ้าทรงตอบสนองต่อความเชื่อของเรา ◆

พระเจ้าไม่ได้ตอบสนองความต้องการของเรา
แต่พระองค์ตอบสนองตามความเชื่อของเรา

ตัวอย่างที่ 1 พระเยซูทรงรักษาคนง่อย

- ลูกา 5:17,20 *“¹⁷ คราวนั้นวันหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ มีพวกฟาริสี และพวกบาริไยนั่งอยู่ด้วย เป็นผู้มาจากทุกหมู่บ้านในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดียและจากกรุงเยรูซาเล็ม ฤทธิเดชของพระเป็นเจ้าก็อยู่ในพระองค์เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค ²⁰ เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า "บุตรเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว"*
- พระเยซูคริสต์ทรงเห็นความเชื่อของเขา ที่แสดงออกมาเป็นการกระทำ รื้อหลังคาห่มคนง่อยลงมา พระองค์จึงตอบสนองเขาโดยการรักษาคนง่อยให้หาย

ตัวอย่างที่ 2 พระเยซูทรงรักษาลูกของหญิง ซีเรียฟินีเซีย

- มัทธิว 7:27-29

²⁷“ฝ่ายพระเยซูตรัสแก่นางนั้นว่า "ให้พวกลูกกินอิ่มเสียก่อน
เพราะว่าซึ่งจะเอาอาหารของลูกโยนให้แก่สุนัขก็ไม่ควร"

²⁸ "จริงเจ้าข้า แต่สุนัขที่อยู่ใต้โต๊ะนั้นย่อมกินเดนอาหารของลูก"

²⁹ "เพราะเหตุถ้อยคำนี้จึงกลับไปเถิด ผีออกจากลูกสาวของเจ้าแล้ว"

- พระเยซูคริสต์ทรงตอบสนองความเชื่อของนาง ไม่ใช่ความต้องการของนาง
- ความเชื่อที่แท้จริงต้องมีการแสดงออก และการแสดงออกของความเชื่อคือการเชื่อฟัง

คำถาม : ท่านเคยเห็นการอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านทางความเชื่อที่ท่านมีต่อพระองค์อย่างไรบ้าง? จงแบ่งปัน

◆ ความเชื่อเป็นกุญแจของคำตอบ ◆

⁶“แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าสงสัยเลย

เพราะว่าผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา

⁷ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย” ยากอบ 1:6-7

- เราไม่สามารถได้รับสิ่งใดเลยจากพระเจ้า ถ้าเราไม่ทูลขอด้วยความเชื่อ

“...เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้น

ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่...” ฮีบรู 11:6

- เมื่อเขาเข้าเฝ้าพระเจ้า เขาต้องเชื่อว่า พระเจ้าทรงดำรงอยู่ คือพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ทรงฟังและทรงตอบคำอธิษฐานด้วย

⁷ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย

⁸เขาเป็นคนสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางที่ตนประพฤตินั้น” ยากอบ 1:7-8

- คนสองใจที่เข้าเฝ้าเจ้านั้น เขาก็จะมีข้อสงสัยถึงการทรงสถิตของพระเจ้า
- คนเช่นนี้จะพบพระเจ้าได้อย่างไร ในเมื่อใจไม่จดจ่อที่พระเจ้า

คำถาม : จากพระธรรม ยากอบ 1:7-8 เกี่ยวกับคนสองใจ ท่านคิดว่าคนสองใจนั้น ความเชื่อของเขาในพระเจ้าจะเป็นอย่างไร?

◆ **เราจะมีความเชื่อได้อย่างไร ?** ◆

“*5* ฝ่ายอัครทูตทูลพระองค์ว่า "ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้า มากยิ่งขึ้น" *6* พระองค์จึงตรัสว่า "ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง ท่านก็จะสั่งต้นหม่อนนี้ได้ว่า "จงถอนขึ้นออกไปปักในทะเล" และมันจะฟังท่าน”

ลูกา 17:5-6

● **เราจะมีเมล็ดเล็ก ๆ นี้ได้อย่างไร?**

“*ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์*” โรม 10:17

- เมล็ดความเชื่อมาจากการฟังพระวาจาของพระเจ้า
- เราที่เป็นผู้นำ เราต้องให้สิ่งที่เขาต้องการ ไม่ใช่สิ่งที่เขาคิดว่าเขาต้องการ
- เราต้องเลี้ยงเขาด้วยพระวาจาของพระเจ้าที่จะสามารถสร้างชีวิตของเขา ขึ้นมาได้

○ **เชื่อฟังบ้าง = ไม่เชื่อฟัง [Partial Obedience Is Disobedience]**

- การเชื่อฟังบางส่วนคือการไม่เชื่อฟัง แม้จะเชื่อฟัง 99.9% ก็ถือว่า ไม่เชื่อฟัง

คำถาม : จากพระธรรม โรม 10:17 ที่บอกว่า ความเชื่อเกิดจากได้ยินพระวาจา จงแบ่งปันประสบการณ์ที่ท่านมีความเชื่อมากขึ้นเมื่ออ่านพระคัมภีร์ และท่านได้เห็น ความเชื่อที่เพิ่มมากขึ้นนั้นแสดงออกอย่างไรในชีวิตของท่าน

○ การใกล้ชิดพระเจ้าขึ้นอยู่กับความเชื่อของเรา

- คนที่ไม่มีความเชื่อนั้น จะไม่สามารถใกล้ชิดพระเจ้าได้
- **“ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าใจของเราไม่ได้กล่าวโทษเรา เราก็มั่นใจที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า”** 1 ยอห์น 3:21
- การใกล้ชิดพระเจ้า ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความหมายคือ เชื่อมาก ก็ใกล้ชิดมาก เชื่อน้อย ก็ใกล้ชิดน้อย
- และความเชื่อขึ้นอยู่กับความเชื่อฟัง เชื่อฟังมาก ก็จะมีความเชื่อมาก เชื่อฟังน้อย ก็เชื่อ่น้อย
- ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้านี้กำแพง เพราะเราไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าในทุก ๆ เรื่อง คนที่จะใกล้ชิดพระเจ้านั้นเป็นคนที่รักษาพระวจนะของพระเจ้า

“ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป” 1 ยอห์น 2:1

- หลายครั้งที่เราประณิประนอมเรื่องความบาปเพราะเราคิดว่ามีพระคุณ และพระเมตตาจากพระเจ้า
- แต่อ.เปาโลได้บอกกับผู้เชื่อทุกคนดังนี้ใน โรม 6:16 ว่า **“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือ ถ้าท่านยอมตัวรับใช้ฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือ เป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรมก็ตาม”**
- และพระเยซูคริสต์ก็กล่าวกับคนที่ปฏิบัติความผิดเป็นนิจสินใน มัทธิว 7:23 ว่า **“เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า "เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา"**
- คนเหล่านี้คือคนที่อ้างพระคุณแบบผิด ๆ
- เมื่อเราเห็นว่าความบาปทำลายความเชื่อของเรา ทำให้ความสนิทสนมกับพระเจ้าของเราลดลง ดังนั้น เราจึงต้องหนีบาป

“⁷เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า
จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป
⁸ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน
คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด
และคนสองใจ จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์” ยากอบ 4:7-8

- การสนิทสนมกับพระเจ้าอยู่ในกรอบของการเชื่อฟัง
- ความมั่นใจของเรามีรากมาจากความเชื่อ
- ความเชื่อนั้นมาได้โดยการฟังพระวจนะของพระเจ้า
และความเชื่อนั้นจะเพิ่มขึ้นได้ก็โดยการเชื่อฟัง

คำถาม : แบ่งปันประสบการณ์การเข้าเฝ้าเดี่ยวของท่านว่าขึ้น ๆ ลง ๆ อย่างไร?
ลองทบทวนดูว่า อะไรทำให้การเข้าเฝ้าพระเจ้าของท่านมีชีวิตชีวาหรือจืดชืด
